

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 868

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.190. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind modificarea Ordinului ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 713/2013 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate din domeniul echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive.....	6–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 629

din 8 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Frusinica Gheorghe în Dosarul nr. 8.455/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 765D/2015.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că dispozițiile criticate disciplinează exercitarea căii de atac a contestației formulate împotriva măsurii asigurătorii dispuse de procuror, stabilind un termen, respectiv condițiile de exercitare a acesteia. Lecturând atent textul de lege criticat, se poate concluziona că există două tipuri de contestație, cu privire la luarea măsurii de către procuror și, respectiv, cu privire la modul de ducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii, așa încât nu se poate face confuzie între cele două tipuri de termene care curg de la momentul prescris în lege, respectiv de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia. Cât privește o eventuală durată nerezonabilă a măsurii asigurătorie dispuse de procuror, apreciază că partea are calea liberă de a formula contestație privind durata procesului penal. Pentru aceste considerente, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 8.455/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București, judecătorul de drepturi și libertăți, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Frusinica Gheorghe într-o cauză având ca obiect contestarea măsurii asigurătorii a sechestrului instituit prin ordonanța din data de 24 octombrie 2014 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București cu privire la un imobil aflat în proprietatea autoarei excepției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, autoarea arată că dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală limitează contestarea măsurii asigurătorii la un termen de 3 zile, care începe să curgă de la data comunicării ordonanței de luare

a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia. Totodată, arată că, pe parcursul întregului proces penal, dreptul de a sesiza autoritatea statului față de luarea unei măsuri asigurătorii se poate face o singură dată și într-un număr limitat de zile. Așa încât, din perspectiva autoarei excepției, acest termen contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 care garantează accesul liber la justiție. De asemenea, arată că măsura asigurătorie este menținută până la rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în dosarul penal, ca durată procedura putând depăși un „termen rezonabil” și, totodată, luarea unei asemenea măsuri îngreșește dreptul de proprietate pe o perioadă de timp nelimitată și fără a avea posibilitatea de revenire asupra acestei dispoziții. Totodată, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, în care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și în care s-a reținut că „părțile nu au un reper sigur al termenului în care pot să atace cu recurs hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ în primă instanță, ceea ce face ca accesul lor la justiție pe calea exercitării căii de atac prevăzute de lege să fie incert și aleatoriu, adică limitat.”

6. **Judecătoria Sectorului 1 București, judecătorul de drepturi și libertăți**, apreciază ca fiind neîntemeiată critica autoarei excepției potrivit căreia dreptul de a sesiza autoritatea statului față de luarea unei măsuri asigurătorii se poate exercita o singură dată pe durata întregului proces penal și într-un număr limitat de zile, întrucât dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, limitând termenul de contestare a măsurii asigurătorii la 3 zile, nu îngreșesc dreptul de acces la justiție consacrat de art. 21, fiind dreptul legiuitorului de a stabili un termen înăuntrul căruia pot fi exercitate drepturile procesuale. De altfel, aceeași limitare se regăsește și în situația declarării apelului și recursului. De asemenea, promovarea unei singure contestații pe durata întregului proces penal împotriva măsurii asigurătorii sau a modului de ducere la îndeplinire a acesteia nu reprezintă o îngreșire a dreptului de acces la justiție, această măsură fiind justificată de rațiuni ce țin de securitatea raporturilor juridice. Arată că în legislația procesual penală sunt întâlnite și alte situații în care persoana interesată poate uza de o singură cale de atac în fața instanței împotriva soluțiilor procurorului dispuse în faza de urmărire penală, cum ar fi plângerea împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată prevăzute de art. 340 din Codul de procedură penală.

7. Distinct față de cele arătate, instanța constată că momentul de la care începe să curgă termenul de 3 zile prevăzut de art. 250 din Codul de procedură penală și înăuntrul căruia persoana interesată poate formula contestație împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de ducere la îndeplinire a acesteia, constituie o limitare a dreptului de acces liber la justiție. Astfel, în textul legal precitat nu se face nicio distincție după cum contestația împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror se poate formula numai într-un termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței sau se poate formula și înăuntrul aceluiași termen de 3 zile, dar care curge de

la data ducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii. În ceea ce privește termenul de contestare a modului de ducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii, instanța apreciază că textul de lege este previzibil în ceea ce privește data de la care acesta începe să curgă, având în vedere succesiunea măsurilor dispuse de organele de urmărire penală, respectiv luarea măsurilor asigurătorii în prima etapă, iar apoi ducerea la îndeplinire a acestor măsuri. În această ipoteză este previzibil faptul că termenul de 3 zile începe să curgă de la data ducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii, nefiind posibilă contestarea modului de ducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii atât timp cât nu s-a trecut la transpunerea în practică a dispoziției de luare a unei asemenea măsuri. În ipoteza în care persoana interesată contestă măsura asigurătorie luată de procuror în faza de urmărire penală, dreptul de acces la justiție ar putea fi limitat în condițiile în care momentul de la care începe să curgă termenul de 3 zile prevăzut de legiuitor nu este suficient de clar stabilit, existând posibilitatea pentru organul judiciar de a se raporta la unul dintre cele două momente de la care începe să curgă termenul în cauză. În acest fel se aduce atingere principiului accesului liber la justiție care implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenul în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale. În cazul de față, persoana care s-ar adresa judecătorului de drepturi și libertăți cu o contestație împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror în faza de urmărire penală ar considera că este îndreptățită să facă acest lucru atât în termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței, cât și în termen de 3 zile de la data ducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii. În aceste condiții, judecătorului de drepturi și libertăți i s-ar da posibilitatea de a adăuga la lege, stabilind cazurile și persoanele în privința cărora termenul de 3 zile curge de la comunicarea ordonanței de luare a măsurii asigurătorii, respectiv de la data ducerii la îndeplinire a aceleiași măsuri.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens, reține că norma legală criticată instituie un termen de 3 zile pentru contestarea măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de ducere la îndeplinire a acesteia, ca atare nu înlătură dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției, ci, dimpotrivă, stabilește cadrul legal de exercitare a acestuia. Accesul la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar stabilirea unui termen pentru contestație face parte din regulile de desfășurare a procesului penal în fața instanțelor judecătorești. Potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este prevăzută numai prin lege, ca atare intră în competența exclusivă a legiuitorului. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Aceasta nu constituie o negare a dreptului în sine, ci reprezintă expresia ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având drept consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de aducere la îndeplinire a acesteia suspectul ori inculpatul sau orice altă persoană interesată poate face contestație, în termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.”*

13. Autoarea excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că măsurile asigurătorii sunt definite în doctrina juridică drept măsuri procesuale cu caracter real care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile care aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestrul asupra acestora în vederea confiscării speciale, a confiscării extinse, executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Potrivit art. 249 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, măsurile asigurătorii pentru garantarea executării pedepsei amenzii se pot lua numai asupra bunurilor suspectului sau inculpatului; în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate; în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal.

15. Curtea reține că, potrivit doctrinei, măsura asigurătorie, indiferent de organul judiciar care o instituie, trebuie motivată, fiind necesar să se arate, în cuprinsul actului prin care se dispune (ordonanță sau încheiere), îndeplinirea condițiilor legale privind necesitatea dispunerii măsurii și, de asemenea, întinderea prejudiciului sau a valorii necesare pentru care se solicită sechestrul și valoarea care urmează a fi garantată în acest fel. De asemenea, pentru instituirea sechestrului asigurător nu este necesar ca suspectul sau inculpatul să pregătească ori să realizeze manopere sau activități din care să rezulte că ar intenționa ascunderea bunurilor sale, măsura

putând fi dispusă în toate cazurile în care s-a produs un prejudiciu sau legea impune confiscarea specială sau extinsă.

16. Având în vedere toate acestea, Curtea reține că sechestrul este o măsură asigurătorie de drept penal, iar nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite, neavând așadar caracter punitiv, ci elemente preventive. De altfel, potrivit art. 107 alin. (3) din Codul penal, măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

17. În continuare, Curtea observă că, potrivit art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de aducere la îndeplinire a acesteia suspectul ori inculpatul sau orice altă persoană interesată pot face contestație, în termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Așadar, măsura asigurătorie a sechestrului instituită de procuror este supusă controlului judiciar al instanței, de vreme ce Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „nu poate ignora faptul că procurorii români, acționând în calitate de magistrați ai Ministerului Public, nu îndeplinesc condiția de independență față de executiv” [a se vedea Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în *Cauza Vasilescu împotriva României*, și Hotărârea din 3 iunie 2003, pronunțată în *Cauza Pantea împotriva României*].

18. Curtea reține, așadar, că măsurile asigurătorii dispuse de procuror pot fi contestate atât pe fond, cât și cu privire la aducerea lor la îndeplinire, la judecătorul de drepturi și libertăți. O primă condiție de admisibilitate a contestației este ca persoana care o formulează să dovedească interesul ei privind bunurile sau sumele asupra cărora a fost instituită măsura, în cazul suspectului sau inculpatului, interesul legal în a formula contestația fiind prezumat.

19. Pe fond, sechestrul asigurător poate fi contestat în 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii, odată cu contestarea temeiniciei măsurii putându-se contesta și neregularitățile actului prin care a fost dispusă instituirea sechestrului asigurător, așadar toate mențiunile pe care trebuie să le conțină ordonanța procurorului, potrivit art. 286 din Codul de procedură penală, așa încât judecătorul de drepturi și libertăți va proceda la verificarea condițiilor legale pentru luarea măsurii asigurătorii, respectiv necesitatea și întinderea prejudiciului.

20. O a doua etapă din cadrul procedurii privind măsurile asigurătorii, după dispunerea lor de către organul judiciar competent, constă în executarea lor, aducerea lor la îndeplinire. Sechestrul asigurător se instituie diferențiat în funcție de tipul bunurilor, mobile sau imobile, iar dispoziția de sechestrare conține fie descrierea bunului, fie valoarea până la concurența căreia se estimează despăgubirea ori confiscarea specială sau extinsă. Potrivit art. 251 din Codul de procedură penală, ordonanța de luare a măsurii asigurătorii dispuse de către procuror se aduce la îndeplinire de către organele de cercetare penală. În aceste condiții, Curtea reține că, ulterior întocmirii actelor de executare a măsurii sechestrului, persoanele interesate au posibilitatea să conteste modul de aducere la îndeplinire a măsurii în termen de 3 zile de la data când a fost pusă în executare.

21. Așadar, Curtea reține că prin norma criticată legiuitorul a instituit un control judiciar atât al ordonanței procurorului de luare a măsurii — un control de legalitate și temeinicie, cât și al modului de aducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii, așadar al actelor de executare efectuate de organele de cercetare penală — inventarierea bunurilor, înscrierile funciare, valorificarea bunurilor — fiind necesară o examinare a unei

autorități judiciare a acestor acte procedurale și procesuale, din perspectiva respectării drepturilor fundamentale ale persoanelor interesate.

22. Cât privește termenul în care calea de atac poate fi exercitată de persoanele interesate, acesta este de 3 zile „de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia”. Așadar, momentul de la care începe să curgă termenul de 3 zile este cel al comunicării ordonanței de luare a măsurii asigurătorii a sechestrului, când se contestă, pe fond, măsura dispusă de procuror, sau cel al datei de la care s-a pus în executare măsura, când se contestă modalitatea de aducere la îndeplinire a acesteia de către organele de cercetare penală.

23. Curtea constată că redactarea normelor procesuale criticate, din perspectiva stabilirii datei de la care începe să curgă termenul de 3 zile reglementat de legiuitor pentru contestarea măsurii asigurătorii sau a executării sale, este clară, fiind respectate limbajul și stilul juridic specific normativ, cu respectarea regulilor gramaticale, conjuncția „sau”, cu funcție disjunctivă, având înțelesul curent din limba română — ori/fie, în concret legând noțiuni care se exclud ca alternative. Așadar, formularea „3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia” indică necesitatea de a alege între două alternative, respectiv între două momente de la care termenul de 3 zile urmează a fi calculat, în funcție de contestarea ordonanței procurorului sau a actelor de executare ale organelor de cercetare penală.

24. Cât privește critica autoarei potrivit căreia dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală limitează contestarea măsurii asigurătorii la un termen de 3 zile care începe să curgă de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, fiind încălcate astfel dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, Curtea reține că, potrivit art. 129 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Prin urmare, legiuitorul poate să reglementeze, în privința căilor de atac, termene, forma și conținutul, instanța la care se depun, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate astfel cum prevede și art. 126 alin. (2) din Constituție potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

25. În consecință, Curtea reține că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă, astfel cum am arătat, din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

26. Raportat la cauza de față, Curtea reține că legiuitorul, prin edictarea normei legale criticate, și-a exercitat tocmai competența dată în sarcina sa de textul art. 126 alin. (2) din Constituție, ținând cont de specificul măsurilor asigurătorii instituite în procesul penal — măsuri procesuale cu caracter provizoriu — și de scopul pentru care acestea sunt dispuse, respectiv de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Prin instituirea măsurilor asigurătorii se acordă persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă în procesul penal o garanție a reparării prejudiciului creat prin fapta ilicită, iar statul are certitudinea solvabilității suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente în vederea recuperării cheltuielilor judiciare, a plății

amenzii ori a existenței bunurilor în proprietatea subiecților procesuali, a părților menționate ori a altor persoane, în vederea confiscării.

27. Așadar, norma procesuală criticată, limitând contestarea măsurilor asigurătorii la un termen de 3 zile care începe să curgă de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

28. De asemenea, este de principiu că impunerea, prin lege, a unor exigențe cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă reprezintă îngrădiri ale accesului liber la justiție, are o solidă și indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept.

29. Totodată, Curtea reține că motivele de neconstituționalitate invocate de către autoare privesc și faptul că măsura asigurătorie este menținută până la rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în dosarul penal, ca durată procedura putând depăși un „termen rezonabil” și, de asemenea, luarea unei asemenea măsuri îngrădește dreptul de proprietate pe o perioadă de timp nelimitată și fără a avea posibilitatea de revenire asupra acestei dispoziții.

30. Cu privire la aceste susțineri, Curtea reamintește că măsurile asigurătorii sunt măsuri procesuale provizorii, cu caracter real, care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile care aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente ori altei persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile (acestea din urmă în ipoteza confiscării), prin instituirea unui sechestrul. Ca efect al instituirii sechestrului, proprietarul acestor bunuri pierde dreptul de a le înstrăina sau greva de sarcini, măsura afectând, așadar, atributul dispoziției juridice și materiale, pe întreaga durată a procesului penal, până la soluționarea definitivă a cauzei. Totodată, Curtea reține că sechestrul asigurător poate afecta și atributele de *usus* și *fructus*, atunci când bunurile sechestrate trebuie ridicate în mod obligatoriu și predate pentru păstrare unor instituții de specialitate [art. 252 alin. (2), (3), (4) și (5) din Codul de procedură penală] ori atunci când au fost puse sub sigiliu și se desemnează un custode [art. 252 alin. (9) din același cod]. Așadar, interzicerea până la soluționarea definitivă a cauzei a transferului, distrugerii, transformării, înstrăinării, deplasării bunurilor asupra cărora s-a instituit sechestrul,

asumarea temporară a custodiei sau controlului asupra acestor bunuri afectează dreptul de proprietate nu numai al suspectului, inculpatului ori persoanei responsabile civilmente, dar și al terților proprietari ai acestor bunuri și care nu au calitate de parte în procesul penal.

31. Dreptul de proprietate este un drept fundamental, garantat prin Constituție, conținutul și limitele acestuia fiind stabilite prin lege. Așadar, dreptul de proprietate nu este un drept absolut prin natura lui, putând fi supus unor limitări rezonabile, iar pentru a constata restrângerea în mod nepermis a exercițiului acestui drept, este necesar să se analizeze dacă această restrângere este conformă cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală.

32. Din analiza dispozițiilor constituționale ale art. 53, Curtea reține condițiile care trebuie îndeplinite pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, respectiv: domeniul să vizeze doar drepturile fundamentale, și nu orice drepturi subiective de natură legală sau convențională; restrângerea exercițiului acestor drepturi să poată fi înfăptuită numai prin lege; restrângerea să poată opera numai dacă se impune și doar dacă este necesară într-o societate democratică; restrângerea să poată opera numai în una din ipotezele limitativ enumerate de art. 53 din Constituție; restrângerea să fie proporțională cu cauza; restrângerea să fie nediscriminatorie; restrângerea să nu afecteze substanța dreptului.

33. Raportând condițiile arătate la prezenta cauză, Curtea reține că ingerința generată prin dispunerea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile vizează drepturi fundamentale, respectiv dreptul de proprietate, este reglementată prin lege, respectiv art. 249 și următoarele din Codul de procedură penală, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul procesului penal, se impune, fiind adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, este nediscriminatorie și este necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept. Totodată, Curtea constată că ingerința analizată este proporțională cu cauza care a determinat-o, de vreme ce măsurile asigurătorii au caracter provizoriu, întrucât acestea se dispun pe durata procesului penal, iar Curtea, analizând principiul proporționalității, în jurisprudența sa constantă, a reținut că acesta presupune caracterul excepțional al restrângerilor exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale, ceea ce implică, în mod necesar, și caracterul lor temporar.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Frusinica Gheorghe în Dosarul nr. 8.455/299/2015 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 713/2013 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate din domeniul echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 752/2004 privind stabilirea condițiilor pentru introducerea pe piață a echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 713/2013 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate din domeniul echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 30 aprilie 2013, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Lista standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate din domeniul

echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, din lista publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 335 din 9 octombrie 2015, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

2. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 5 noiembrie 2015.
Nr. 2.190.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 713/2013)

LISTA

standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate din domeniul echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive

Prezenta listă conține standardele românești care adoptă standarde europene armonizate publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 335 din 9 octombrie 2015, în Comunicarea Comisiei în cadrul implementării Directivei 94/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 privind armonizarea legislativă a statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive (publicarea titlurilor și a referințelor standardelor armonizate în temeiul directivei).

Nr. crt.	Indicativul standardului românesc	OES*)	Indicativul standardului european armonizat	Titlul standardului românesc	Data primei publicări a standardului european în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	Indicativul standardului românesc înlocuit	Data încetării prezumției de conformitate pentru standardul european armonizat înlocuit Nota 1
0	1	2	3	4	5	6	7
1.	SR EN 1010-1+A1:2011	CEN	EN 1010-1:2004+A1:2010	Securitatea mașinilor. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția mașinilor de tipărire și de prelucrare a hârtiei. Partea 1: Cerințe comune	8.06.2011	SR EN 1010-1:2005 Nota 2.1	Data depășită (8.06.2011)
2.	SR EN 1010-2+A1:2011	CEN	EN 1010-2:2006+A1:2010	Securitatea mașinilor. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția mașinilor de tipărire și de prelucrare a hârtiei. Partea 2: Mașini de tipărire și de lăcuire, inclusiv echipamente de pretipărire	4.02.2011	SR EN 1010-2:2006 Nota 2.1	Data depășită (28.02.2011)

0	1	2	3	4	5	6	7
3.	SR EN 1127-1:2011	CEN	EN 1127-1:2011	Atmosfere explozive. Prevenirea și protecția la explozii. Partea 1: Concepte fundamentale și metodologie	18.11.2011	SR EN 1127-1:2008 Nota 2.1	Data depășită (31.07.2014)
4.	SR EN 1127-2:2014	CEN	EN 1127-2:2014	Atmosfere explozive. Prevenirea și protecția la explozie. Partea 2: Concepte fundamentale și metodologie pentru minerit	12.12.2014	SR EN 1127-2+A1:2008 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2014)
5.	SR EN 1710+A1:2008	CEN	EN 1710:2005+A1:2008	Echipamente și componente destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, în mine subterane	20.08.2008	SR EN 1710:2006 Nota 2.1	Data depășită (28.12.2009)
6.	SR EN 1710+A1:2008/AC:2011		EN 1710:2005+A1:2008/AC:2010	Echipamente și componente destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, în mine subterane			
7.	SR EN 1755+A2:2013	CEN	EN 1755:2000+A2:2013	Securitatea cărucioarelor de manipulare. Funcționare în atmosferă potențial explozivă. Utilizare în atmosfere inflamabile în prezența gazelor, ceții, vaporilor și prafului	4.05.2013	SR EN 1755+A1:2009 Nota 2.1	Data depășită (30.09.2013)
8.	SR EN 1834-1:2001	CEN	EN 1834-1:2000	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 1: Motoare din grupa II pentru utilizare în atmosfere cu gaze și vapori inflamabili	21.07.2001		
9.	SR EN 1834-2:2003	CEN	EN 1834-2:2000	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 2: Motoare din grupa I pentru utilizare în medii de lucru subterane susceptibile de a conține gaz de mină și/sau praf combustibil	21.07.2001		
10.	SR EN 1834-3:2003	CEN	EN 1834-3:2000	Motoare cu ardere internă cu mișcare alternativă. Cerințe de securitate pentru proiectarea și construcția motoarelor pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 3: Motoare din grupa II pentru utilizare în atmosfere cu praf inflamabil	21.07.2001		
11.	SR EN 1839:2013	CEN	EN 1839:2012	Determinarea limitelor de explozie pentru gaze și vapori	22.11.2012	SR EN 1839:2004 Nota 2.1	Data depășită (31.03.2013)
12.	SR EN 1953:2014	CEN	EN 1953:2013	Echipamente de atomizare și de pulverizare pentru produse de acoperire. Cerințe de securitate	5.11.2013		

0	1	2	3	4	5	6	7
13.	SR EN 12581+A1:2010	CEN	EN 12581:2005+A1:2010	Instalații de aplicare. Instalații prin imersie și electrodepunere a produselor de vopsire organice lichide. Cerințe de securitate	17.09.2010	SR EN 12581:2006 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2010)
14.	SR EN 12621+A1:2010	CEN	EN 12621:2006+A1:2010	Instalații de alimentare și de circulație a produselor de vopsire sub presiune. Cerințe de securitate	17.09.2010	SR EN 12621:2006 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2010)
15.	SR EN 12757-1+A1:2010	CEN	EN 12757-1:2005+A1:2010	Echipament de omogenizare a produselor de vopsire. Cerințe de securitate. Partea 1: Echipament de omogenizare utilizate la revopsirea autovehiculelor	17.09.2010	SR EN 12757-1:2006 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2010)
16.	SR EN 13012:2012	CEN	EN 13012:2012	Stații de combustibil. Construcția și performanțele pistoalelor automate de umplere utilizate la distribuitorii de combustibil	3.08.2012	SR EN 13012:2003 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2012)
17.	SR EN 13160-1:2003	CEN	EN 13160-1:2003	Sisteme de detectare a scurgerilor. Partea 1: Principii generale	14.08.2003		
18.	SR EN 13237:2013	CEN	EN 13237:2012	Atmosfere potențial explozive. Termeni și definiții pentru echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive	12.02.2013	SR EN 13237:2004 Nota 2.1	Data depășită (30.04.2013)
19.	SR EN 13463-1:2009	CEN	EN 13463-1:2009	Echipamente neelectrice pentru atmosfere potențial explozive. Partea 1: Metodă și cerințe de bază	16.04.2010	SR EN 13463-1:2003 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2010)
20.	SR EN 13463-2:2005	CEN	EN 13463-2:2004	Echipamente neelectrice pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 2: Protecție prin carcasă cu restricție la curgere „fr”	30.11.2005		
21.	SR EN 13463-3:2005	CEN	EN 13463-3:2005	Echipamente neelectrice pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 3: Protecție prin carcasă antideflagrantă „d”	30.11.2005		
22.	SR EN 13463-5:2011	CEN	EN 13463-5:2011	Echipamente neelectrice destinate utilizării în atmosfere potențial explozive. Partea 5: Protecție prin securitate constructivă „c”	18.11.2011	SR EN 13463-5:2004 Nota 2.1	Data depășită (31.07.2014)
23.	SR EN 13463-6:2005	CEN	EN 13463-6:2005	Echipamente neelectrice pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 6: Protecție prin controlul sursei de aprindere „b”	30.11.2005		
24.	SR EN 13463-8:2004	CEN	EN 13463-8:2003	Echipamente neelectrice pentru utilizare în atmosfere potențial explozive. Partea 8: Protecție prin imersie într-un lichid „k”	12.08.2004		

0	1	2	3	4	5	6	7
25.	SR EN 13616:2004	CEN	EN 13616:2004	Dispozitive pentru limitarea umplerii rezervoarelor statice pentru combustibili petrolieri lichizi	9.03.2006		
26.	SR EN 13616:2004/ AC:2006		EN 13616:2004/ AC:2006	Dispozitive pentru limitarea umplerii rezervoarelor statice pentru combustibili petrolieri lichizi			
27.	SR EN 13617-1:2012	CEN	EN 13617-1:2012	Stații de combustibil. Partea 1: Cerințe de securitate referitoare la construcția și funcționarea pompelor dozatoare, distribuitorilor și unităților de pompare de la distanță	3.08.2012	SR EN 13617-1+A1: 2009 Nota 2.1	Data depășită (30.11.2012)
28.	SR EN 13617-2:2012	CEN	EN 13617-2:2012	Stații de combustibil. Partea 2: Cerințe de securitate referitoare la construcția și la performanțele racordurilor casante utilizate pentru distribuitorii de carburant	4.05.2012	SR EN 13617-2:2005 Nota 2.1	Data depășită (30.09.2012)
29.	SR EN 13617-3:2012	CEN	EN 13617-3:2012	Stații de combustibil. Partea 3: Cerințe de securitate referitoare la construcția și la performanțele racordurilor de securitate	4.05.2012	SR EN 13617-3:2005 Nota 2.1	Data depășită (30.09.2012)
30.	SR EN 13617-4:2012	CEN	EN 13617-4:2012	Stații de combustibil. Partea 4: Cerințe de securitate referitoare la construcția și la performanțele racordurilor rotative utilizate la distribuitorii de carburanți	5.11.2013		
31.	SR EN 13760:2004	CEN	EN 13760:2003	Dispozitiv de umplere cu GPL a vehiculelor de sarcini ușoare și grele. Pistol de umplere: condiții de încercări și dimensiuni	24.01.2004		
32.	SR EN 13821:2003	CEN	EN 13821:2002	Atmosfere potențial explozive. Prevenirea și protecția la explozie. Determinarea energiei minime de aprindere a amestecurilor praf/aer	20.05.2003		
33.	SR EN 13852-1:2014	CEN	EN 13852-1:2013	Instalații de ridicat. Instalații de ridicat marine. Partea 1: Instalații de ridicat marine de uz general	5.11.2013		
34.	SR EN 14034-1+A1:2011	CEN	EN 14034-1:2004+ A1:2011	Determinarea caracteristicilor de explozie ale norilor de praf. Partea 1: Determinarea presiunii de explozie maxime p_{max} a norilor de praf	8.06.2011	SR EN 14034-1:2005 Nota 2.1	Data depășită (31.07.2011)
35.	SR EN 14034-2+A1:2011	CEN	EN 14034-2:2006+ A1:2011	Determinarea caracteristicilor de explozie ale norilor de praf. Partea 2: Determinarea vitezei maxime de creștere a presiunii de explozie (dp.dt)max a norilor de praf	8.06.2011	SR EN 14034-2:2006 Nota 2.1	Data depășită (31.07.2011)

0	1	2	3	4	5	6	7
36.	SR EN 14034-3+A1:2011	CEN	EN 14034-3:2006+A1:2011	Determinarea caracteristicilor de explozie ale norilor de praf. Partea 3: Determinarea limitei inferioare de explozie LEL a norilor de praf	8.06.2011	SR EN 14034-3:2006 Nota 2.1	Data depășită (31.07.2011)
37.	SR EN 14034-4+A1:2011	CEN	EN 14034-4:2004+A1:2011	Determinarea caracteristicilor de explozie ale norilor de praf. Partea 4: Determinarea concentrației limită de oxigen CLO a norilor de praf	8.06.2011	SR EN 14034-4:2005 Nota 2.1	Data depășită (31.07.2011)
38.	SR EN 14373:2006	CEN	EN 14373:2005	Sisteme de suprimare a exploziei	9.03.2006		
39.	SR EN 14460:2006	CEN	EN 14460:2006	Echipament rezistent la explozie	15.12.2006		
40.	SR EN 14491:2013	CEN	EN 14491:2012	Sisteme de protecție prin ventilație împotriva exploziei de praf combustibil	22.11.2012	SR EN 14491:2006 Nota 2.1	Data depășită (28.02.2013)
41.	SR EN 14492-1+A1:2010	CEN	EN 14492-1:2006+A1:2009	Instalații de ridicat. Trolii și palane acționate. Partea 1: Trolii acționate	16.04.2010	SR EN 14492-1:2007 Nota 2.1	Data depășită (30.04.2010)
42.	SR EN 14492-1+A1:2010/AC:2010		EN 14492-1:2006+A1:2009/AC:2010	Instalații de ridicat. Trolii și palane acționate. Partea 1: Trolii acționate			
43.	SR EN 14492-2 + A1:2010	CEN	EN 14492-2:2006 + A1:2009	Instalații de ridicat. Trolii și palane acționate. Partea 2: Palane acționate	16.04.2010	SR EN 14492-2:2007 Nota 2.1	Data depășită (16.04.2010)
44.	SR EN 14492-2 + A1:2010/AC:2010		EN 14492-2:2006 + A1:2009/AC:2010	Instalații de ridicat. Trolii și palane acționate. Partea 2: Palane acționate			
45.	SR EN 14522:2006	CEN	EN 14522:2005	Determinarea temperaturii de autoaprindere a gazelor și vaporilor	30.11.2005		
46.	SR EN 14591-1:2005	CEN	EN 14591-1:2004	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Sisteme de protecție. Partea 1: Construcție de ventilație rezistentă la o explozie de 2 bar	9.03.2006		
47.	SR EN 14591-1:2005/AC:2006		EN 14591-1:2004/AC:2006	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Sisteme de protecție. Partea 1: Structură de ventilație rezistentă la o explozie de 2 bar			
48.	SR EN 14591-2:2007	CEN	EN 14591-2:2007	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Sisteme de protecție. Partea 2: Baraje pasive cu bazine cu apă	12.12.2007		
49.	SR EN 14591-2:2007/AC:2009		EN 14591-2:2007/AC:2008	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Sisteme de protecție. Partea 2: Baraje pasive cu bazine cu apă			

0	1	2	3	4	5	6	7
50.	SR EN 14591-4:2007	CEN	EN 14591-4:2007	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Sisteme de protecție. Partea 4: Sisteme automate de stingere a incendiilor pentru combine de înaintare cu tăiere punctiformă	12/12/2007		
51.	SR EN 14591-4:2007/AC:2008		EN 14591-4:2007/AC:2008	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Sisteme de protecție. Partea 4: Sisteme automate de stingere a incendiilor pentru combine de înaintare cu tăiere punctiformă			
52.	SR EN 14677:2008	CEN	EN 14677:2008	Securitatea mașinilor. Metalurgie secundară. Mașini și echipamente pentru tratarea oțelului lichid	20/08/2008		
53.	SR EN 14678-1:2013	CEN	EN 14678-1:2013	Echipamente și accesorii pentru GPL. Construcție și caracteristici ale echipamentelor pentru GPL din stațiile de distribuție la autovehicule. Partea 1: Distribuitoare	4.05.2013	SR EN 14678-1+A1:2009 Nota 2.1	Data depășită (30.09.2013)
54.	SR EN 14681+A1:2010	CEN	EN 14681:2006 + A1:2010	Securitatea mașinilor. Cerințele de securitate pentru mașinile și echipamentele pentru elaborarea oțelului în cuptor cu arc electric	8.06.2011	SR EN 14681:2007 Nota 2.1	Data depășită (8.06.2011)
55.	SR EN 14756:2007	CEN	EN 14756:2006	Determinarea concentrației limită de oxigen (CLO) pentru gaze și vapori inflamabili	12.12.2007		
56.	SR EN 14797:2007	CEN	EN 14797:2006	Dispozitive de descărcare a exploziei	12.12.2007		
57.	SR EN 14973 + A1:2008	CEN	EN 14973:2006 + A1:2008	Benzi transportoare pentru utilizare în instalații subterane. Cerințe de securitate electrică și de inflamabilitate	7.07.2010	SR EN 14973:2007 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2010)
58.	SR EN 14983:2007	CEN	EN 14983:2007	Prevenirea și protecția împotriva exploziilor în minele subterane. Echipamente și sisteme de protecție pentru captarea gazului de mină	12.12.2007		
59.	SR EN 14986:2007	CEN	EN 14986:2007	Proiectarea ventilatoarelor utilizate în atmosfere potențial explozive	12.12.2007		
60.	SR EN 14994:2007	CEN	EN 14994:2007	Sisteme de protecție prin ventilație împotriva exploziilor de gaze	12.12.2007		
61.	SR EN 15089:2009	CEN	EN 15089:2009	Sisteme de izolare a exploziei	16.04.2010		
62.	SR EN 15188:2008	CEN	EN 15188:2007	Determinarea comportării la autoaprindere a acumulărilor de praf	12.12.2007		

0	1	2	3	4	5	6	7
63.	SR EN 15198:2008	CEN	EN 15198:2007	Metodologie de evaluare a riscului pentru echipamente și componente neelectrice destinate utilizării în atmosfere potențial explozive	12.12.2007		
64.	SR EN 15233:2008	CEN	EN 15233:2007	Metodologie de evaluare a securității în funcționare a sistemelor protectoare pentru atmosferele potențial explozive	12.12.2007		
65.	SR EN 15268:2009	CEN	EN 15268:2008	Stații de combustibil. Cerințe de securitate pentru construcția ansamblurilor de pompe submersibile	27.01.2009		
66.	SR EN 15794:2010	CEN	EN 15794:2009	Determinarea punctelor de explozie ale lichidelor inflamabile	16.04.2010		
67.	SR EN 15967:2012	CEN	EN 15967:2011	Determinarea presiunii maxime de explozie și a vitezei maxime de creștere a presiunii gazelor și vaporilor	18.11.2011	SR EN 13673-2:2006; SR EN 13673-1:2004 Nota 2.1	Data depășită (29.02.2012)
68.	SR EN 16009:2011	CEN	EN 16009:2011	Dispozitive de descărcare a exploziei fără flacără	18.11.2011		
69.	SR EN 16020:2011	CEN	EN 16020:2011	Dispozitive de deviere a exploziei	18.11.2011		
70.	SR EN 16447:2014	CEN	EN 16447:2014	Supapă cu clapetă de izolare a exploziei	12.12.2014		
71.	SR EN ISO 16852:2010	CEN	EN ISO 16852:2010	Opritoare de flacără. Cerințe de performanță, metode de încercare și limite de utilizare	17.09.2010	SR EN 12874:2003 Nota 2.1	Data depășită (31.12.2010)
72.	SR EN 50050:2007	Cenelec	EN 50050:2006	Aparatură electrică pentru atmosfere potențial explozive. Echipament manual de pulverizare electrostatică	20.08.2008		
73.	SR EN 50050-1:2014	Cenelec	EN 50050-1:2013	Echipament manual de pulverizare electrostatică. Cerințe de securitate. Partea 1: Echipament manual de pulverizare a lichidelor inflamabile de acoperire	14.03.2014	Nota 2.1	14.10.2016
74.	SR EN 50050-2:2014	Cenelec	EN 50050-2:2013	Echipament manual de pulverizare electrostatică. Cerințe de securitate. Partea 2: Echipament manual de pulverizare a pulberilor inflamabile de acoperire	14.03.2014	Nota 2.1	14.10.2016
75.	SR EN 50050-3:2014	Cenelec	EN 50050-3:2013	Echipament manual de pulverizare electrostatică. Cerințe de securitate. Partea 3: Echipament manual de pulverizare a scamelor inflamabile de acoperire	14.03.2014	Nota 2.1	14.10.2016
76.	SR EN 50104:2011	Cenelec	EN 50104:2010	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea oxigenului. Cerințe de performanță și metode de încercare	4.02.2011	SR EN 50104:2004	Data depășită (1.06.2013)

0	1	2	3	4	5	6	7
77.	SR EN 50176:2010	Cenelec	EN 50176:2009	Echipamente staționare de aplicare electrostatică a materialelor lichide de acoperire inflamabile. Cerințe de securitate	16.04.2010		
78.	SR EN 50177:2010	Cenelec	EN 50177:2009	Echipamente staționare de aplicare electrostatică a materialelor lichide de acoperire inflamabile. Cerințe de securitate	16.04.2010		
79.	SR EN 50177:2010/A1:2013		EN 50177:2009/A1:2012	Echipamente staționare de aplicare electrostatică a materialelor lichide de acoperire inflamabile. Cerințe de securitate	22.11.2012	Nota 3	Data depășită (23.07.2015)
80.	SR EN 50223:2011	Cenelec	EN 50223:2010	Echipamente fixe pentru aplicarea electrostatică a scamelor inflamabile. Cerințe de securitate	17.09.2010		
81.	SR EN 50271:2011	Cenelec	EN 50271:2010	Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile, a gazelor toxice sau a oxigenului. Cerințe și încercări pentru aparatura ce utilizează software și/sau tehnologii digitale	4.02.2011		
82.	SR EN 50281-2-1:2003	Cenelec	EN 50281-2-1:1998	Aparatură electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 2-1: Metode de încercare. Metode de determinare a temperaturii minime de aprindere a prafului	6.11.1999		
83.	SR EN 50281-2-1:2003/AC:2013		EN 50281-2-1:1998/AC:1999	Aparatură electrică destinată utilizării în prezența prafului combustibil. Partea 2-1: Metode de încercare. Metode de determinare a temperaturii minime de aprindere a prafului			
84.	SR EN 50303:2003	Cenelec	EN 50303:2000	Echipamente pentru grupa I, categoria M1, destinate să rămână în funcțiune în atmosfere grizutoase și/sau cu praf de cărbune	16.02.2001		
85.	SR EN 50381:2005	Cenelec	EN 50381:2004	Cabine ventilate mobile cu sau fără sursă internă de degajare	9.03.2006		
86.	SR EN 50381:2005/C91:2008		EN 50381:2004/AC:2005	Cabine ventilate mobile cu sau fără sursă internă de degajare			
87.	SR EN 50495:2010	Cenelec	EN 50495:2010	Dispozitive de securitate necesare pentru funcționarea sigură a echipamentelor cu privire la riscurile de explozie	17.09.2010		
88.	SR EN 60079-0:2013	Cenelec	EN 60079-0:2012	Atmosfere explozive. Partea 0: Echipamente. Cerințe generale	14.03.2014	SR EN 60079-0:2010 Nota 2.1	Data depășită (2.04.2015)

0	1	2	3	4	5	6	7
89.	SR EN 60079-0:2013/A11:2014		EN 60079-0:2012/A11:2013	Atmosfere explozive. Partea 0: Echipamente. Cerințe generale	14.03.2014	Nota 3	7.10.2016
90.	SR EN 60079-1:2015	Cenelec	EN 60079-1:2014	Atmosfere explozive. Partea 1: Protecția echipamentului prin carcase antideflagrante „d”		SR EN 60079-1:2008 Nota 2.1	1.08.2017
91.	SR EN 60079-2:2015	Cenelec	EN 60079-2:2014	Atmosfere explozive. Partea 2: Echipament protejat prin carcasă presurizată „p”		SR EN 61241-4:2007; SR EN 60079-2:2008 Nota 2.1	25.08.2017
92.	SR EN 60079-5:2015	Cenelec	EN 60079-5:2015	Atmosfere explozive. Partea 5: Echipamente protejate prin umplere cu pulbere „q”		SR EN 60079-5:2008 Nota 2.1	24.03.2018
93.	SR EN 60079-6:2007	Cenelec	EN 60079-6:2007	Atmosfere explozive. Partea 6: Echipamente protejate prin imersare în ulei „o”	20.08.2008	SR EN 50015:2003 Nota 2.1	Data depășită (1.05.2010)
94.	SR EN 60079-7:2007	Cenelec	EN 60079-7:2007	Atmosfere explozive. Partea 7: Protecția echipamentului prin securitate mărită „e”	11.04.2008	SR EN 60079-7:2004 Nota 2.1	Data depășită (1.10.2009)
95.	SR EN 60079-11:2012	Cenelec	EN 60079-11:2012	Atmosfere explozive. Partea 11: Protecția echipamentului prin securitate intrinsecă „i”	4.05.2012	SR EN 61241-11:2007; SR EN 60079-11:2007 Nota 2.1	Data depășită (4.08.2014)
96.	SR EN 60079-15:2011	Cenelec	EN 60079-15:2010	Atmosfere explozive. Partea 15: Protecția echipamentului cu protecție de tip „n”	8.06.2011	SR EN 60079-15:2006 Nota 2.1	Data depășită (1.05.2013)
97.	SR EN 60079-18:2015	Cenelec	EN 60079-18:2015	Atmosfere explozive. Partea 18: Protecția echipamentului prin încapsulare „m”		SR EN 60079-18:2010 Nota 2.1	16.01.2018
98.	SR EN 60079-20-1:2010	Cenelec	EN 60079-20-1:2010	Atmosfere explozive. Partea 20-1: Caracteristicile substanțelor pentru clasificarea gazelor și a vaporilor. Date și metode de încercare	17.09.2010		
99.	SR EN 60079-25:2011	Cenelec	EN 60079-25:2010	Atmosfere explozive. Partea 25: Sisteme electrice cu securitate intrinsecă	8.06.2011	SR EN 60079-25:2005	Data depășită (1.10.2013)
100.	SR EN 60079-25:2011/AC:2013		EN 60079-25:2010/AC:2013	Atmosfere explozive. Partea 25: Sisteme electrice cu securitate intrinsecă			
101.	SR EN 60079-26:2015	Cenelec	EN 60079-26:2015	Atmosfere explozive. Partea 26: Echipament cu nivel de protecție al echipamentului (EPL) Ga	20.08.2008	SR EN 60079-26:2007 Nota 2.1	2.12.2017
102.	SR EN 60079-27:2008	Cenelec	EN 60079-27:2008	Atmosfere explozive. Partea 27: Conceptul de rețea de teren cu securitate intrinsecă (FISCO)	16.04.2010	SR EN 60079-27:2006 Nota 2.1	Data depășită (1.04.2011)
103.	SR EN 60079-28:2007	Cenelec	EN 60079-28:2007	Atmosfere explozive. Partea 28: Protecția echipamentului și a sistemelor de transmisie care utilizează radiație optică	11.04.2008		

0	1	2	3	4	5	6	7
104.	SR EN 60079-29-1:2008	Cenelec	EN 60079-29-1:2007	Atmosfere explozive. Partea 29-1: Detectoare de gaze. Cerințe de performanță ale detectoarelor de gaze inflamabile	20.08.2008	SR EN 61779-1:2004; SR EN 61779-1:2004/A11:2004; SR EN 61779-2:2004; SR EN 61779-3:2004; SR EN 61779-4:2004; SR EN 61779-5:2004	Data depășită (1.11.2010)
105.	SR EN 60079-29-4:2010	Cenelec	EN 60079-29-4:2010	Atmosfere explozive. Partea 29-4: Detectoare de gaze. Cerințe de performanță a detectoarelor cu traiectorie deschisă de gaze inflamabile	8.06.2011	SR EN 50241-1:2003; SR EN 50241-1:2003/A1:2004; SR EN 50241-2:2003	Data depășită (1.04.2013)
106.	SR EN 60079-30-1:2007	Cenelec	EN 60079-30-1:2007	Atmosfere explozive. Partea 30-1: Încălzirea traseelor cu rezistențe electrice. Condiții generale și de încercare	20.08.2008		
107.	SR EN 60079-31:2010	Cenelec	EN 60079-31:2009	Atmosfere explozive. Partea 31: Protecție a echipamentului împotriva aprinderii prafurilor prin carcasă „t”	7.07.2010	SR EN 61241-1:2005 Nota 2.1	1.10.2012
108.	SR EN 60079-31:2014	Cenelec	EN 60079-31:2014	Atmosfere explozive. Partea 31: Protecție a echipamentului împotriva aprinderii prafului prin carcasă „t”	12.12.2014	SR EN 60079-31:2010 Nota 2.1	1.01.2017
109.	SR EN 60079-35-1+AC:2012	Cenelec	EN 60079-35-1:2011	Atmosfere explozive. Partea 35-1: Lămpi de cască pentru utilizare în mine grizutoase. Cerințe generale. Construcție și încercare privind riscul de explozie	18.11.2011	Nota 2.1	Data depășită (30.06.2014)
110.	SR EN 60079-35-1+AC:2012		EN 60079-35-1:2011/AC:2011	Atmosfere explozive. Partea 35-1: Lămpi de cască pentru utilizare în mine grizutoase. Cerințe generale. Construcție și încercare privind riscul de explozie			
111.	SR EN ISO/CEI 80079-34:2012	Cenelec	EN ISO/IEC 80079-34:2011	Atmosfere explozive. Partea 34: Aplicarea sistemelor calității la fabricarea echipamentelor	18.11.2011	SR EN 13980:2003 Nota 2.1	Data depășită (25.05.2014)

*) OES: Organismul european de standardizare:

— CEN: Avenue Marnix 17, B-1000, Brussels, tel. +32 2 5500811; fax + 32 2 5500819 (<http://www.cen.eu>)

— CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000, Brussels, tel. +32 2 5196871; fax + 32 2 5196919 (<http://www.cenelec.eu>).

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel. +33 492 944200; fax +33 493 654716, (<http://www.etsi.eu>)

Nota 1: În general, data încetării prezumției de conformitate va fi data retragerii („dow”), stabilită de Organismul european de standardizare, însă se atrage atenția utilizatorilor acestor standarde asupra faptului că, în anumite cazuri excepționale, aceasta poate fi diferită.

Nota 2.1: Standardul nou (sau amendamentul acestuia) are același domeniu de aplicare ca și standardul înlocuit. La data precizată, standardul înlocuit își încetează prezumția de conformitate cu cerințele esențiale sau cu alte cerințe ale legislației corespunzătoare a Uniunii.

Nota 2.2: Standardul nou are un domeniu de aplicare mai larg decât standardul înlocuit. La data precizată, standardul înlocuit își încetează prezumția de conformitate cu cerințele esențiale sau cu alte cerințe ale legislației corespunzătoare a Uniunii.

Nota 2.3: Standardul nou are un domeniu de aplicare mai restrâns decât standardul înlocuit. La data precizată, standardul (parțial) înlocuit își încetează prezumția de conformitate cu cerințele esențiale sau cu alte cerințe ale legislației corespunzătoare

a Uniunii pentru acele produse sau servicii care cad sub incidența domeniului de aplicare a noului standard. Prezumția de conformitate cu cerințele esențiale sau cu alte cerințe ale legislației corespunzătoare a Uniunii pentru produsele sau serviciile care rămân în același domeniu de aplicare a standardului (parțial) înlocuit, dar care nu intră în domeniul de aplicare a standardului nou, nu este afectată.

Nota 3: În cazul amendamentelor, standardul de referință este EN CCCC:YYYY, amendamentele sale anterioare, dacă există, și noul amendament citat. Prin urmare, standardul înlocuit se compune din EN CCCC:YYYY și amendamentele sale anterioare, dacă există, însă fără noul amendament citat. La data precizată, standardul înlocuit își încetează prezumția de conformitate cu cerințele esențiale sau cu alte cerințe ale legislației corespunzătoare a Uniunii.

NOTE:

— Se pot obține informații privind disponibilitatea standardelor fie de la Organismul european de standardizare, fie de la organismele naționale de standardizare, a căror listă se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în conformitate cu art. 27 din Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

— Standardele sunt adoptate de către organismele europene de standardizare în limba engleză (CEN și Cenelec le publică, de asemenea, în franceză și germană). Ulterior, titlurile standardelor sunt traduse în toate celelalte limbi oficiale ale Uniunii Europene solicitate de către organismele naționale pentru standardizare. Comisia Europeană nu este responsabilă de corectitudinea titlurilor care au fost prezentate pentru publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

— Trimiterile la Corrigenda „.../AC:YYYY” se publică numai cu titlu informativ. Un corrigendum elimină erorile de tipărire, lingvistice sau similare din textul unui standard și se poate referi la una sau la mai multe versiuni lingvistice (engleză, franceză și/sau germană) ale unui standard, astfel cum a fost adoptat de un organism de standardizare european.

— Publicarea referințelor în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nu implică faptul că standardele sunt disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene.

— Această listă înlocuiește toate listele publicate anterior în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Comisia Europeană asigură actualizarea acestei liste.

— Mai multe informații privind standardele armonizate și alte standarde europene se pot găsi pe internet, la adresa: http://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/harmonised-standards/equipment-explosive-atmosphere/index_en.htm

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

